

Naš listić

Glasilo Hrvatske katoličke misije

bl. Ivana Merza

29. siječnja 2017. Broj: 228

4. Nedjelja kroz godinu

Iz evanđelja
po Mateju
(Mt 5, 1-12)

U ono vrijeme: Isus, ugledavši mnoštvo, uzide na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici. On progovori i stane ih naučavati:

Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago ožalošćenima: oni će se utješiti!

Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju!

Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasititi!

Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!

Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!

Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!

Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago vama kad vas – zbog mene – pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima!

AUGUSTYN PELANOWSKI O POGREŠNO SHVAĆENOJ LJUBAVI

Čini nam se ponekad da će nestati izvor našega trpljenja, naše patnje, ako pobjegnemo od nekih osoba. Često znamo kriviti nekoga drugoga za našu bol jer smatramo da nas je dotična osoba zakinula u ljubavi koja nama pripada.

No, nitko ipak nije odgovoran za naše negativne osjećaje. Nitko nije kriv ako osjećam ljubomoru, ako se osjećam ponižen, zapostavljen i ignoriran. To je potreba moga bića da se osjeća posebnim, najvažnijim, jedinim i stvara otrovne osjećaje. Odgovoran sam za svoje osjećaje i nitko nije kriv zato što osjećam da sam manje voljen ili odbačen. Ovo je proizvod krivog shvaćanja ljubavi. Za puno ljudi ljubav znači „onoliko“ koliko se njemu posvećuje pažnje. Oni su uvjereni da je „obraćanje pažnje“ istovjetno ljubavi.

Netko može reći: „Bog me je razočarao. Oslonio sam se na Njega a to me dovelo do pada i propasti. Sve sam izgubio zbog Njega. Ne isplati se biti pošten. Cijeli moj život se raspao kada sam se pouzdao u Boga.“ Da, to je istina! Bog za ponosne i škrtce nije oslonac, nego netko tko „gura“ prema padu. Jednom me nazvao jedan muškarac koji je, u trenutku molitve za druge, čuo glas da će postati dobitnik i nasljednik velikog bogatstva. No, ništa se takvoga nije dogodilo. Vrištao je u slušalicu izlijevajući na mene cijelu svoju bol i nezadovoljstvo jer ga je Bog prevario. Istina je ipak bila drugačija. Bog ga je, za vrijeme molitve, najprije izvukao iz njegovih želja. Za vrijeme molitve, u viziji materijalnoga bogatstva, pokazao mu je njegovu škrtost i na kraju dopustio da taj čovjek izgubi čak i ono neveliko bogatstvo koje je stekao svojim rukama, koje su se sad tresle od muke. Imao je priliku uvidjeti svoju nevjeru i uistinu postati bogat ali to nije za nj' bilo ni od kakve važnosti! Škrtost je gospodar obruča zla, kako je zaključio i veliki Tolkien.

Sredina koja ranjava

Pod nogama Božjih „miljenika“ zemlja se ruši, led puca, krune padaju ili postaju trnove, a srce krvari, jer Božju milost vrlo često krivo interpretiramo i čini nam se da smo bolji od drugih, posebni. No, Sveto pismo nas podsjeća: „Doista, tko tebe uzdiže iznad drugih? Što li imaš a da nisi primio? A ako si primio, zašto se hvališ kao da nisi primio?“ (1 Kor 4,7). Poslije ovih riječi Pavao iskazuje svoju radost jer njegova misija prema braći znači njegovo osobno poniženje, a sve to da bi drugi bili uzvišeni.

U njemu nije bilo niti sjene ponosa. S nama je drugačije: uznosimo se čak i zbog tjelesne visine, koja nije nikakvo naše postignuće. Poniženje, a ne napredovanje, čini čovjeka svecem ili nekog poput Nietzschea, dakle takvu osobu koja u svom životu primjećuje samo slijed ogavnih događaja s koji-

ma njegov ponos ne može izići na kraj, te u konačnici postaje Herostrat 1, luđak, koji teži k tome da postane poznat i slavan na sve moguće načine, pod svaku cijenu, pa čak i po kršenju zakona i po ubojstvu. Ako želiš postati velik, moraš biti dobar, a da bi bio dobar, moraš dopustiti drugima da te učine „malenim“. Zašto si u životu osjetio napuštenost i prevaru od strane svojih najbližih? Možda jednom spoznaš da je to upravo zbog ponosa i sklonosti stavljanja sebe iznad drugih? „Pred padom čovjeka ide oholost, a pred čašću ide poniznost“ (Izr 18,12). Tako i obitelj postaje sredinom koja veoma ranjava, čak više nego neprijateljsko okruženje. Govori se da je obitelj „križ“, i valjda je to točno, ali dok ne okusimo taj križ i ne siđemo s njega, nismo svjesni svoga postojanja.

Ući u rizik samoće

Svijest o sebi je tako neizmjerljivo teška, na njoj se mora kontinuirano raditi i stalno je podizati tako da većina od nas bježi od toga u razne ovisnosti: drogu, alkohol, seks, sport, samoubojstvo, gledanje televizije satima... I najgore što se može dogoditi na tom području je bježanje u nečiju svijest, hvatanje za nečije tuđe biće, ovisnost o nekome, podređivanje, nestajanje u nečijem tuđem postojanju, mislima, osjećajima, poistovjećivanje s nekim i oponašanje drugoga samo da se ne bude u svojoj jedinstvenosti, cjelovitosti i posebnosti svoga bića. Kada sam čitao tekst o stvaranju Eve iz Adamova rebra (usp. Post 2,21) obratio sam pažnju na hebrejsku formulaciju koja govori da je Bog, nakon što je „uzeo“ Evu iz Adamova rebra, „zatvorio“ (heb. SAGAR) njegov bok tijelom, mesom, isto kao kad se zatvaraju vrata pred nekim tko hoće nasilno ući u kuću. To je napravio stoga da bi Eva mogla biti sa sobom, da ne bi bježala natrag u Adamovo biće bojeći se činiti svoje korake. Oko nas je mnoštvo ljudi koji ne žive svoj život: citiraju, pozivaju se na nekoga, privijaju se na nečija ramena, kao mačka izvijaju svoje tijelo pored „čovječjeg boka“, mrmljajući nešto nerazumljivo i ostajući u transu uživanja koje ne vodi nikakvom vrhuncu i nema kraja. Žive, ali ne svojim životom, raduju se onome čemu se drugi raduju ili tuguju kada drugi plaču, nemaju svoje osjećaje, nemaju svoga mišljenja, nemaju svoga života... Često jesu „netko“, ali nisu oni sami. To su egzistencijalni paraziti. Da bi ti postao ono što jesi, netko ti mora „zatvoriti vrata pred nosom“ onako kako je Bog zatvorio Evi Adamov bok, da počne živjeti svoj život. Adam se „zatvorio“ da Eva ne bi nestala u njemu, da se ne bi vratila u njegovu nutrinu. Danas ipak većina ljudi funkcionira po neshvatljivoj i neiskorjenjivoj sklonosti da žive ne svojim, nego tuđim životima, preuzimaju brige drugih i pobjegnu od svojih, nemaju čak ni svoje osjećaje, ne misle svojom glavom, podređuju se drugome i o njemu su ovisni. Da bi se mogla roditi tvoja osobna svijest, moraš ući u rizik samoće i predati se prevari, spoznaji da te nitko neće, da si odbačen. Obično se pred nama zatva-

raju one osobe kod kojih smo osjetili otvorenost, koje nas pozivaju da se „oslobodimo“ samostalnosti i odgovornosti za svoj život.

izvadak iz knjige o. Augustyna Pelanowskog “Zašto Bog dopušta patnju?”

Kroz ovaj tjedan posebno slavimo:

Ut. Sv. Ivan Bosco, prezbiter

Čt. Prikazanje Gospodinovo, svijećnica

Ned. 5. nedjelja kroz godinu — Dječja misa

Sveta Misa:

Nedjelja 10:45 AM

Hrvatska škola: Petkom 6:30 PM u zgradi škole

Vjeronauk: Nedjeljom nakon svete mise

Proba zbora: Petkom u 8:30 PM

Blagoslov obitelji

Mnoge smo obitelji već pohodili i blagoslovili. Ako bi se netko htio prijaviti neka se javi gđi. Tonicu Tehomilić.

Klapa Sebeniko i Dječja misa

Sljedeće nedjelje imati ćemo posebne goste koji će animirati misno pjevanje: Klapa Sebeniko iz Šibenika. Dođimo i poslušajmo ih tijekom mise i kratko nakon misnog slavlja.

Korizmene duhovne vježbe

Održava poznati naš voditelj duhovnih vježbi i karizmatik **fra Ivo Pavić**. Održati će se od 15.-22. ožujka 2017. u 6:45 PM u donjoj crkvi MPB. Pozovite rodbinu, prijatelje i znance kako bi Bog mogao ponovno ući u život onih koji mogu biti taknuti Božjom riječju i djelovanjem Duha Svetoga.

Most Precious Blood Parish — Hrvatska katolička misija bl. Ivana Merza

odgovara: don Vedran Kirinčić, svećenik Biskupije Krk i voditelj

Hrvatske katoličke misije bl. Ivana Merza u Astoriji, NY

www.ivanmerz.com e-mail: hkm@ivanmerz.com tel. +1 (718) 219 0780